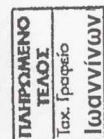

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 129

ΙΟΥΝΙΟΥ-ΙΟΥΛΙΟΥ 2007

Κωδικός 2217

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Δεν μπορούμε να μείνουμε έξω από την γενική ατμόσφαιρα της συζήτησης για το περιβάλλον. Η παγκόσμια ημέρα περιβάλλοντος, οι καταστροφικές πυρκαγιές του τέλους του Ιουνίου και η φλύαρη επανάληψη των περί περιβάλλοντος ανακοινώσεων και δηλώσεων των πολιτικών, μας φέρνει μέσα σε αυτό το κλίμα του περιβάλλοντος. Είναι άλλωστε ένα θέμα που πολλές φορές το προβάλαμε και επιχειρηματολογήσαμε, αλλά και ταλαιπωρηθήκαμε δικαστικά. Το περυσινό θέμα του Παμφωνησιακού Συνεδρίου στο Κεφαλόβρυσο μας έδωσε την αφορμή να παρουσιάσουμε και τις δικές μας απόψεις. Τώρα γίνεται μια ακόμη, έντονη συζήτηση για το περιβάλλον και η αγωνία όλων είναι έκδηλη. Έχοντας στο Πωγώνι ως μοναδική προίκα το Φυσικό Περιβάλλον, που συχνά και παράλληλα συζητιέται και σαν μια αναπτυξιακή παράμετρος, θρίσκει πάλι στην πρώτη επικαιρότητα. Η εκτεταμένη καταστροφή της Πάρνηθας μας θυμίζει τη δική μας συμφορά τον Αύγουστο του 2000 στο Κάτω Πωγώνι. Κάτω από αυτή την γενικευμένη συζήτηση για το Περιβάλλον αυτόν τον προβάλλει

το χρέος όλων μας, και ιδιαίτερα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των διάφορων οργανωμένων φορέων, για μια εκστρατεία προστασίας και περιφρούρησης του Φυσικού μας Περιβάλλοντος, πριν απαξιωθεί από τις επεμβάσεις και υπερβάσεις των υλοτομιών και το ενδεχόμενο μιας πυρκαγιάς. Το πρόγραμμα NATURA 2000, στο οποίο είναι ενταγμένη μια μεγάλη έκταση του Πωγωνίου, είναι ένα πεδίο διεκδικήσεων και μια εγγύηση προστασίας. Είναι ακόμη ένα πεδίο προπονήσεων σε μια νέα Ευρωπαϊκή περιβαλλοντική αντίληψη και ιδέα.

Τα γεγονότα και η γενική συζήτηση, αλλά και η πολιτική «εκμετάλλευση» του θέματος, αποτελούν ευκαιρία για την επαρχία μας, για μια νέα και ισχυρή πρόταση για την προστασία του δικού μας Φυσικού Περιβάλλοντος. Εμείς, από τις σελίδες μας δεν θα σταματήσουμε να το παρουσιάζουμε μέχρι να υπάρξει μια γενική αποδοχή και κινητοποίηση για τη σωτηρία του. Οι κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τα εκεί οδηγούν. Ας είμαστε οι πρωτοπόροι. Κ.Χ.Κ.

ΟΙ ΣΥΝΟΡΙΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣΟΜΟΝΟΙΑΣ!

Δεν είναι δυνατόν να αποφύγουμε τον δικό μας σχολιασμό για αυτό το θλιβερό και απαράδεκτο γεγονός του αλληλοχαστουκισμού δύο κρατούμενων στο Αστυνομικό Τμήμα της Ομόνοιας Αθηνών. Ένα γεγονός που αναγκάστηκε όλοι οι Έλληνες να το δουν και να το ξαναδούν εκατοντάδες φορές στις τηλεοράσεις όλων των...χρωμάτων! Για το γεγονός έγιναν και δηλώσεις από τον ίδιο τον πρωθυπουργό και πολλούς άλλους επίσημους και ανεπίσημους παράγοντες της πολιτικής και κοινωνικής μας ζωής. Μια πτυχή όμως του γεγονότος έμεινε στα ασχολίαστα. Και ήταν εκείνο που Ελληνικού Κράτους έφθασαν στην...Ομόνοια; Ή ότι αυτός ο θεσμός των συνοριοφυλάκων εκφυλίστηκε και ξεστράτισε από την ιδρυτική του αποστολή, που είναι η φύλαξη των συνόρων; Ό,τι και να βάλλει κανείς στο μυαλό του γυρίζει γύρω από την ανασφάλεια των συνόρων με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους ακριτικούς κατοίκους, που βλέπουν συνεχώς να αραιώνουν οι συνοριοφύλακες των Σταθμών των χωριών μας και οι οποίοι δρουν πέραν των γεωγραφικών ορίων για τα οποία τοποθετήθηκαν και έρχονται μερικοί, σαν...τουρίστες για κάποιους ελέγχουν στα χωριά μας, για να τους αναγνωρίσουμε τελικά ότι κάνουν περιπολίες στην...Ομόνοια! Και είναι άγνωστο αν και αυτοί στην Ομόνοια απολαμβάνουν κάποιων προνομίων της παραμεθόριας περιοχής!!

**ΠΡΟΣΟΧΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΠΥΡΚΑΓΙΩΝ
ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ**

ΟΙ ΣΧΟΛΕΣ ΛΑΤΣΗ ΤΗΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ

Έναν ακόμη διδακτικό κύκλο έκλεισαν οι Επαγγελματικές Σχολές Ι. ΛΑΤΣΗ στην Πωγωνιανή με μια πανηγυρική εκδήλωση αθροισμάτων των αποφοιτώντων, που αυτή τη φορά έγιναν στην αίθουσα τελετών «Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ» του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, τη Τρίτη 19 Ιουνίου 2007. Η εκδήλωση ήταν αφιερωμένη στην γενική υποστήριξη του Ιδρύματος Λάτση στην εκπαίδευση με την παράλληλη χορήγηση των υποτροφιών, προπτυχιακών και μεταπτυχιακών υποτροφιών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, προερχομένων από τον ομιονεμένο χώρο της Αλβανίας. Στην εκδήλωση μίλησαν ο πρόεδρος του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Ιωάννης Γεροθανάσης, ο πρόεδρος του Ιδρύματος κ. Ευάγγελος Χρόνης και ο υφυπουργός Παιδείας κ. Γεώργιος Καλός. Στην εκδήλωση χορευτικό συγκρότημα του Ιδρύματος χορεύσε παραδοσιακούς χορούς με τη συνοδεία μουσικού συγκροτήματος και ακολούθησε δεξίωση. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν εκπρόσωποι των αρχών της πόλης, προξενικές αρχές της Αλβανίας στα Γιάννενα και της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο, έπαρχοι από τις μειονοτικές περιοχές Δερβόλης Βούρκου και Πωγωνίου, εκπρόσωποι σωματείων, πανεπιστημιακοί, φοιτητές και πολλοί άλλοι.

Οι Σχολές ΛΑΤΣΗ στην Πωγωνιανή λειτουργούν από το 1993 και πολλοί είναι πλέον οι εκπαιδευθέντες στα διάφορα τμήματα της Σχολής που αποφοιτούντες εργάζονται σε διάφορες περιοχές. Παράλληλα πρέπει να αναγνωριστεί ότι η λειτουργία των Σχολών στην Πωγωνιανή κρατάει ζωντανή την κωμόπολη και την περιοχή. Και θα ήταν παράλειψη να μη αναφερθεί το όνομα του διευθυντού των Σχολών κ. Θεολόγου Γάνου, ο οποίος όλα αυτά τα χρόνια πρόσφερε τις υπηρεσίες του και την επιστημονική γνώση για την αρτιότερη λειτουργία τους.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ

Το νερό τώρα και άλλοτε

Το νερό, αυτό το πολύτιμο αγαθό της φύσης, αποτελεί πλέον μια καθημερινότητα που δεν το χωράει ο νους να το στερηθεί ο άνθρωπος. Ανοίγεις τη βρύση και το απολαμβάνεις στην αφωνία του και το χρησιμοποιείς σαν κάτι αυτονόητο για όλες τις χρήσεις, από πόσιμο μέχρι το μαγείρεμα, τη λάτσα και το πότισμα των λουλουδιών. Οι περιπτώσεις διακοπών υδροδότησης, βλαβών και περιοδικής λειψυδρίας προκαλούν δυσφορία και πολλές φορές έντονες διαμαρτυρίες. Και με το δικό βέβαια αφού το νερό στο σπίτι αποτελεί μια κατάκτηση και ένα βασικό στοιχείο ποιότητας ζωής. Στην επαρχία μας η κατάκτηση αυτή είναι γενική και δεν υπάρχει οικισμός αλλά και κτηνοτροφική εγκατάσταση που να στερείται τρεχούμενου νερού. Αν σε κάποιες περιπτώσεις δημιουργούνται προβλήματα, ή είναι πρόσκαιρα ή κάπου υπάρχει κάποιο έλλειμμα. Η αποκαλούμενη λειψυδρία ή η περίπτωση ανομβρίας δεν επηρεάζει αυτή την κατάκτηση. Το νερό τρέχει!

Τα γράφω αυτά, όχι μόνο για να τονίσω την πρόοδο που έχει επιτευχθεί στην ύδρευση των οικισμών μας αλλά, να, πώς να το πω, κάθε φορά που ανοίγω τη βρύση στο σπίτι μου στο χωριό, σύμπλοκα είναι τα συναισθήματά μου, σε αναμνήσεις και το μυαλό μου γυρίζει πίσω σε

άλλες εποχές που σημαδεύαν τη ζωή και η έλλειψη νερού ήταν ένας κανόνας που τα καλοκαίρια γινόνταν πολύ δύσκολα. Οι προσωπικές μου εμπειρίες μπορεί να μην είναι γενικός κανόνας. Όμως πολλοί θα ξαφνιαστούν από όλα καταγράφω. Το πολύτιμο νερό μέσα στις βαρέλες, που το μεταφέραμε από τις βρύσες του χωριού «φυλάγονταν» στο «βαρελοστάσι» και η χρήση του ήταν κάτι περισσότερο από «λελογισμένη»! Με το μαστραπά ή το κύπελλο η χρήση του, στο μέτρο των αναγκών. Μια χούφτα νερό το πρωί για να πλύνουμε το πρόσωπο και να...ανοίξουμε τα μάτια. Ένα τάσι νερό στην ποτίστρα για τις κότες και με μέτρο για το πότισμα των ζώων. Και η λάτσα στην κουζίνα γνώριζε τον περιορισμό για να χρησιμοποιηθούν τα απόβρα για το πότισμα των λαχανικών και των λουλουδιών. Και πώς να μην ήταν έτσι αφού η βρύση του χωριού το μεσοκαλοκαίριο και με ανομβρία ή λειψυδρία έτρεχε σαν την ουρά του ποταμού και περιμέναμε ώρες σειρά να γεμί-

σουμε τις βαρέλες ή ένα φλασκί για να ξεδιψάσουμε. Θυμάμαι που στη βρύση σε τέτοιες περιπτώσεις οι βαρέλες ήταν σε παράταξη ακόμη και τη νύχτα και όσοι και όσες περίμεναν, περνούσαν την ώρα τους κουβεντιάζοντας ή τραγουδώντας! Και εκεί, στη γούρνα της βρύσης που περισσεύε λίγο νερό, βάζαμε την καλαμιά της βρίζας για να την πάμε στους θεριστές, τυλιγμένη με βρεγμένο τσουβάλι, να δέσουν τα δεμάτια του σταριού, του καρπού της ζωής! Ειδυλλιακά βέβαια δεν ήταν όλα αυτά. Αλλά ποτέ δεν βαρυγκωμούσαν οι άνθρωποι. Στις μεγάλες ανομβρίες γινόταν και δεξίσεις και έφερναν και την εικόνα από τη Μολυβδοσκέπαστη για να σταματήσει το κακό. Η λειψυδρία και η ανομβρία ήταν και ένας λόγος που αργούσαν να βγάλουν τα καζάνια για το ταϊπούρο, περιμένοντας τα πρωτοβρόχια να γεμίσουν οι μπουτινές με νερό. Με όλους αυτούς τους περιορισμούς στη χρήση του νερού, μοιράζονταν οι άνθρωποι τη δυσκολία και αυτός ήταν ο λόγος

που σε πολλά παλιά σπίτια βρίσκουμε ακόμη και τώρα στέρνες όπου μαζεύαν το βρόχινο νερό, την κατάλληλη εποχή, κατά τον Μάρτη, που είναι καθαρή η ατμόσφαιρα, και το «χτυπάσαν» με το σούκλα χλιδές φορές για να αεριστεί να γίνει και ποσιμο και χωνευτικό και κατάλληλο για να λούζουν τα μαλλιά τους οι κοπέλες και να γυαλίζουν από φρεσκάδα και ομορφιά, και χωρίς...σαμπουάν! Βέβαια υπάρχουν και χωριά που είχαν «επαρκεία» πηγών. Το νερό όμως έφθανε στο σπίτι με τη βαρέλα και αυτό το υψίστατο όλοι, δηλαδή τον κόπο και την δουλειά για να φθάσει στο σπίτι και στο βαρελοστάσι αυτό το πολύτιμο αγαθό της φύσης και της ζωής. Αυτά τα λίγα θυμάμαι κάθε φορά που ανοίγω τη βρύση μου και βλέπω να τρέχει το νερό! Το νερό αλλοτε και τώρα! Για κεινούς που ακόμη θυμούνται, το Νερό τώρα και άλλοτε. Τώρα που συζητάμε ακόμη και το εμφιαλμένο που το κουβαλάμε μάλιστα και στο χωριό μας όταν πηγαίνουμε να ανοίξουμε το σπίτι. Τώρα και άλλοτε. Ένα χρονικό με την επικαιρότητα του καλοκαιριού. Καλού κακού πάρτε και κανένα εμφιαλμένο! Μαζί με τα αναψυκτικά. Από πρόνοια και όχι από στερητικό φόβο!

Κων. Χρ. Κωστούλας

- αυτοματισμοί
- θυροτηλέφωνα
- τηλεφωνικό υλικό
 - πίνακες
- ενδοσυνεννοήσεις
- όργανα μετρήσεως
 - φθορισμός
 - λαμπτήρες
- φωτιστικά σώματα
 - παντός τύπου

ΔΥΟ ΓΕΝΙΕΣ ΔΥΟ ΕΠΟΧΕΣ

Οι κουρέες και στους αρχαίους χρόνους έλεγαν πολλά και ρωτούσαν για πολλά όταν κούρευαν. Αναφέρεται ότι ένας φιλόσοφος δεν θυμόμαιο ποιος: όταν πήγε να κούρευτεί τον ρώτησε ο κουρέας: «πώς σε κείρω;». Και αυτός του απήντησε: «σιγών». Ο κουρέας λοιπόν ο Κυριάκος πρόσφυγας, γεννημένος και μεγαλωμένος στον Μάτοικα πλάι στη λίμνη μου είπε ότι μέχρι τα δέκα του χρόνια φορούσε φουστανάκι κι ούτε φορούσε βρακί, και αρσενικά και θηλυκά γυμνά, ξεμπελίστατα, πλατσούριζαν και κολυμπούσαν στη λίμνη, χωρίς μαγιό, φυσικά. Το ίδιο κι εγώ του απαντώ αφού μέχρι τα δέκα μου φορούσα φουστανάκι και χωρίς βρακί. Το ίδιο και τα κορίτσια, κι όχι μόνον δεν μας περνούσαν πονηρές σκέψεις, αλλά ούτε καν η περιέργεια της διαφορετικότητας γιατί πλατσούριζαν έτσι με δύο φύλλα, ως τα δώδεκα που τελειώσα με δημοτικό φορούσα και τσαρούχια ελαφρά με πολύχρωμη φούντα. Οι κοπέλες φορούσαν τσαρούχια ως που παντρεύονταν και μετά φορούσαν τσαρούχια-πόχες με γυριστή μύτη μπροστά. Οι τσαρούχιαδες είχαν πολλή δουλειά εκείνη την εποχή. Στο χωριό μου τις Δρυμάδες είχαμε δυο τσαρούχια με τσαρούχιαδες Σταυρουκιάδες, πρώτα το Θωμά Στέφο και μετά το Φόρο Ντέμο. Το καλοκαίρι μόλις τελειώναμε το σχολείο περπατούσαμε ξεκάλλιστοι χωρίς τσαρούχια. Είμαστε ογδόντα παιδιά στο δημοτικό και το τι παγνίδι κάναμε δεν περιγράφεται, αφού δεν υπήρχε ο κίνδυνος από τα αυτοκίνητα που διατρέχουν σήμερα τα παιδιά των πόλεων. Αγόρια και κορίτσια κάναμε τσουλήθρα στο χιόνι, κι αφού δεν φορούσαμε βρακιά ροδοκκινίζαν τα κωλομέρια από την τριβή στο χιόνι. Από ντύσιμο να μη τα συζητάμε. Η φτώχεια με το τσουβάλι δεν μας επέτρεπε παραπάνω από ένα φουστανάκι, με ρετσίνα ή από σαμαροσκουτί. Σήμερα όλα τα παιδιά ντύνονται καλά, με βρακιά και παντελόνια από μικρά και τα ξέρουν όλα αφού στήνονται με τις ώρες στην τηλεόραση και τα βλέπουν όλα ώριμα-αγούρα. Φανταστείτε ότι ο εγγονός μου στον παιδικό σταθμό έχει φιλενάδα λέει, κι ο άλλος μου εγγονός στην πρώτη δημοτικού σε συνεργασία με τη γιαγιά του αγόρασε τριαντάφυλλο του Αγίου Βαλεντίνου για το κορίτσι του! Περπατούσαμε με τη σύζυγό μου και μπροστά μου δυο νέοι ζευγάρι προφανώς, περπατούσαν σχεδόν αγκαλιασμένοι χέρι-χέρι. Και τα δυο φορούσαν παπούτσια τένις και τζιν παντελόνια. Και τα δυο άσπρα πουκάμισα και σκουλαρίκια κι είχαν και από ένα κινητό στο χέρι. Το ένα είχε κοτσίδα τα μαλλιά και το άλλο κομμένα ψηλά αλα γκαρσόν, που λέγαμε παλιά. Διαρωτηθήκαμε ποιο είναι το αγόρι και ποιο το κορίτσι; Ε, όταν γύρισαν είδαμε ότι το αγόρι ήταν αυτό με την κοτσίδα! Πού να διανοηθούμε στη γενιά μας τέτοια εμφάνιση. Άλλοι καιροί και άλλα ήθη. Δεν τους κατηγορώ, μάλλον τους ζηλεύω. Ζούνε τη ζωή τους όπως τη θέλουν και καλά κάνουν, μια και δεν δοκιμάζονται από πολέμους που σημάδεψαν και ταλαιπώρησαν τη γενιά μας. Δύο εποχές: η παλιά η δική μας και η σύγχρονη. Στο Γυμνάσιο στη Βοστίνα μήκη το 1936. Με κοντά παντελόνια ως και τη δεύτερη. Σ' όλο το Γυμνάσιο φοιτούσαν εφτά κοπέλες όμορφες και καλοντυμένες με μαύρες ποδιές και άσπρους γιακάδες. Ήταν σεμνές και ντροπαλές και δεν διανοήθηκε ποτέ μαθητής να τις πειράξει. Και μια και μιλάμε για κοπέλες, οι όμορφότερες κοπέλες στη Βοστίνα ήταν οι τουρκοπούλες. Εγώ είχα

την τύχη να είμαι οικότροφος σε τούρκα τη Σεφίκα Χάσιω με δυο κόρες της που τις έστειλε μετά στην Πόλη, και στη συνέχεια έμειναν στην Ακεία με την κόρη της Βέτω που είχε αρραλειό και ύφαινε. Άσπρες και αφράτες οι τουρκοπούλες αφού δεν τις έβλεπε ήλιος πίσω από τα καφασωτά παράθυρα και καθαρές αφού και τότε και τώρα πηγαίνουν μ' ένα κανάτι νερό στην τουαλέτα. Σ' αντίθεση μ' αυτές οι Βοστινιώτισσες όμορφες ήταν αλλά ηλιοκαμένες και ταλαιπωρημένες από τις δουλειές. Ήταν και μερικές αρχοντοπούλες πιο όμορφες αφού δεν δούλευαν. Στο Δολό οι κοπέλες ευγενικές και προηγμένες αλλά από μια ανεξήγητη συγκυρία είχε πολλές κοπέλες και λίγους γαμπρούς. Στις Δρυμάδες είχαμε εφτά νύφες από το Δολό. Αλλά και γι αυτό το λόγο το Δολό έχει πολλούς σάγαμπρους. Από το Κεφαλόβρυσο κυρίως και από τον Κακόλακκο και από το Σταυροσκιάδι και από το Ξηρόβαλτο και από το Τερίχι. Οι Κακολακίτισσες και οι Ρομπανίτισσες φημίζονται για καλές χορεύτριες και κοντά σ' αυτές και οι Μεβεγιζίνες. «Χόρευε Ρομπανιά και Κακολακίτικα» λέει η παράδοση κούνα κλιπ Κάτω Φρασανίτικα. Κι όπως το λέει οι Φρασανίτισσες λυγιστές και κουμιστές, κοπέλες όμως και νταντάνες. Τις θυμώμαι στην κατοχή που έρχονταν στην αδελφή μου να πλέξουν φουστανάκι και μπλούζες με πληρωμή σιτάρι που είχαν μπλόκο στα Φρασανά. Οι Βηρσανιώτισσες ήταν αρχόντισσες και ταξιδομένες. Όταν μπαίναμε στο χορό «τριάκο» οργάνοις κουτσουπιές» έλεγε ο Καβάκος ο οργάνοις κουτσουπιές που τον είχαμε μόνιμο στο πανηγύρι μας μαζί με το φωνακάκι Σακελλάριο τον διευθυντή της παλιάς «Φωνής του Πωγωνίου». Τις ισοπέδωσε όμως η κατοχή. Δεν θα ξεχάσω ποτέ μια μικρή Βηρσανιώτοπούλα, ήταν δεν ήταν 16 χρονών. Γυρνώντας από τη Σωπική ξαναμμένη και καταδρωμένη μ' ένα σακούλι καλαμποκι. Της πήραμε το ξάλομα στο γάδορο ως τις Δρυμάδες. Μας είπε ότι γύρισε από την Αθήνα στο χωριό και ότι το καλαμποκι τ' αγόρασε πωλώντας τα χρουσάφια της κι έβαλε τα κλάματα. Πάντα το θυμάμαι και συγκινούμαι. Οι Σωπικιώτισσες πολύ εργατικές και πολύ δουλεμένες γιατί τα χωράφια και τα αμπέλια τους ήταν στην Οψάδα, ήταν πολύ μακριά μέχρι και δυο ώρες γιαυτό σηκώνονταν από τη νύχτα του Θεού σαν αράχνες. «Σφαλάγγια» τις λέγαμε. Στη Σωπική από τ' άλλα χωριά δεν τις δύνανε τις κοπέλες να παντρευτούν εύκολα γι' αυτό το λόγο. Οι Στραβοσκιάδισσες καλές και σεμνές, στρωμένες κοπέλες. Το χωριό μου, οι Δρυμάδες, είναι το πιο άγονο χωριό του Πωγωνίου. Στην κατοχή υπέφεραν πολύ από τροφή και ενδυμασία. Μόνο φασόλια και πατάτες τρώγαμε και λιγοστό ψωμί. Οι κοπέλες φτωγά ντυμένες στην κατοχή με φουστανάκι από αντίσκηνα και παλτά από κουβέρτες που άφηναν στις ράχες οι στρατιώτες έλληνες και ιταλοί, καρτερικές και στερημένες. Νιούς και νιές θέρριζε η φυματίωση από την ανέχεια και τις κακές συνθήκες διαβίωσης. Πού να φανεί η ομορφιά του; Αν πεις και για τις Δελβινιώτισσες, δεν γλυτώνεις με τίποτες. Όσοι δημόσιοι υπάλληλοι υπηρέτησαν στο Δελβινάκι, όλοι βραχυκυκλώθηκαν και παντρεύθηκαν Δελβινιώτισσες.

Όλα όσα έγραψα παραπάνω αποτελούν υποκειμενικές κρίσεις και δεν διεκδικώ φυσικά το αλφειό, γι' αυτό αν κάτι είναι στραβό ζητώ να με κρίνετε επιεικώς.

Θωμάς Πλιάκος

ΣΤΗ ΒΗΣΣΑΝΗ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟ

2^ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
2nd INTERNATIONAL GUITAR & MANDOLIN FESTIVAL VISSANI 2007
ΚΙΘΑΡΑΣ ΚΑΙ ΜΑΝΤΟΛΙΝΟΥ
ΒΗΣΣΑΝΗ 2007
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

8-16 Ιουλίου/July

Rossen Balkanski	[BG]
Alfred Eickholt	[D]
Liviu Georgescu	[ROM]
Stelios Golgaris	[GR]
Panagiotis Margaritis	[GR]
Vasilis Mastorakis	[GR]
Notis Mavroudis	[GR]
Alexis Muzurakis	[GR]
Nemanja Ostojic	[SRB]
Dimitris Pappas	[GR]
Susana Prieto	[ES]
Quartetto Colori	[D]
Gerhard Reichenbach	[D]
Yevgen Shlepa	[UA]
Dimitra Venetopoulou	[GR]
Laura Young	[CAN]

master classes
διαλέξεις/lectures
recitals/concerts
διαγωνισμοί/competitions
ορχήστρα κιθάρων/guitar orchestra
μαθητική συνουσία/student concert

Καλλιτεχνική Διεύθυνση: Gerhard Reichenbach, Διευτ. Βοτανολογίας
Προσφορές/Info, θέσεις: +30-231-0947295, mobile: +30-6945-896818
website: www.vissanifestival.gr, E-mail: info@vissanifestival.gr
Με την υποστήριξη της Ν.Α. Ιωαννίνων
Συνδιοργανωτές: Αδελφότητα Βηρσανιωτών "Η ΑΡΕΤΗ", Παιωνιακός Σύλλογος, Βηρσανίτες, Δήμος Δελβινίου, Τοπικό Συμβούλιο Δ.Δ. Βηρσανίας
Εμπνευστής: Νικόλαος Πρεβεζάς
Αभिनीत/Abhinav, Germany
classical guitars and mandolins

Εικόνες που χάθηκαν

«VILLA PAPPAS»
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ
ΣΤΟ ΚΑΝΑΛΙ ΠΡΕΒΕΖΑΣ
Τηλ. 26820 - 51820

Η ΠΙΣΙΝΑ ΜΑΣ - OUR S.POOL

Πανοραμική θέα στο Ιόνιο

Αιώνόθιες θελαντιδιές

Τουριστικός Σύμβουλος: ΑΝΤΩΝΗΣ Μ. ΠΑΠΠΑΣ
Τ. Δικηγόρος & Ταξιδευτής - Κινητό: 6978585926

ΠΟΙΗΣΗ

Πολυφωνικό II

Του Κώστα Τσιλιμαντού

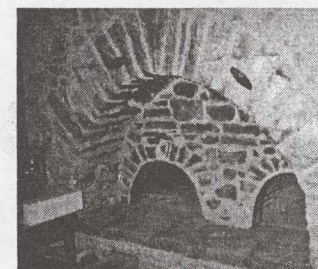
Τραγουδιέται όπως: Μία ώρα βροκοπούλα στην ακρογιαλιά

Στα ψηλά τα παραθύρια κάθεται μια νια
Διπλομάντιλο κεντάει φιλοβελονιάΓάμο αρχοντικό κεντάει-κόσμος και βιολιά
Και τ' αντρώνε τον σπύτι, μια ξεστή φωλιά
Τον καλό της απ' τα ξένα γρήγορα να 'ρθει
Περιμένει με λαχτάρα, να την παντρευτείΤάμα το μαντίλι κάνει μπρος στην Παναγιά,
Να χει ο γάμος καλό τέλος, να 'χουνε κι υγεία.Και δεν ξέρει που το κύμα πήρε στα βαθιά
Τον καλό της, που γυρνούσαν απ' την ξενιτειάΠικροθάλασσα δεν αφκες ήλιος να φανεί
Και τα όνειρα της κόρης μέιναν στο πανί.

ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

Το περιοδικό «ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ» στην αξιολόγηση των ξενώνων και άλλων τουριστικών εγκαταστάσεων σε όλη τη χώρα τον τελευταίο τεύχος του, κατατάσσει τον ξενώνα «ΠΑΙΩΝΙΑ» της οικογένειας Βίλλη στο Δελβινάκι, στον πίνακα των 28 καλύτερων ορεινών παραδοσιακών ξενώνων σε όλη την Ελλάδα. Στον πίνακα αυτόν της αξιολόγησης των ορεινών ξενώνων είναι επτά (7) της Ηλείας μέσα στους οποίους ο ξενώνας «ΠΑΙΩΝΙΑ» του Δελβινιακού κατέχει τη 2η θέση. Με διακριτικό δυο κλειδιά + βέλος! πλησιάζει στο ανώτατο όριο της κλίμακας.

Για την περιοχή μας, αυτή η αξιολόγηση αποτελεί επιτυχία του επιχειρηματία και συγχρόνως είναι ένας δείκτης των τουριστικών δυνατοτήτων

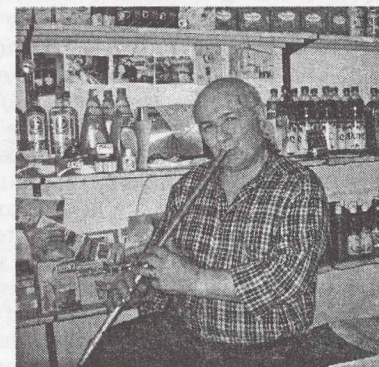
της επαρχίας μας και της προοπτικής που έχουν οι επιχειρηματικές επιλογές αυτού του είδους στην περιοχή. Να ξαναγράψουμε ότι μας χρειάζονται τέτοιες προσπάθειες για να προλάβει ο τόπος το τρένο της ανάπτυξης. Και εκεί πρέπει να κατατείνουν οι ενέργειες εκείνων που μιλάνε για ανάπτυξη του Πωγωνίου.

ΜΙΚΡΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

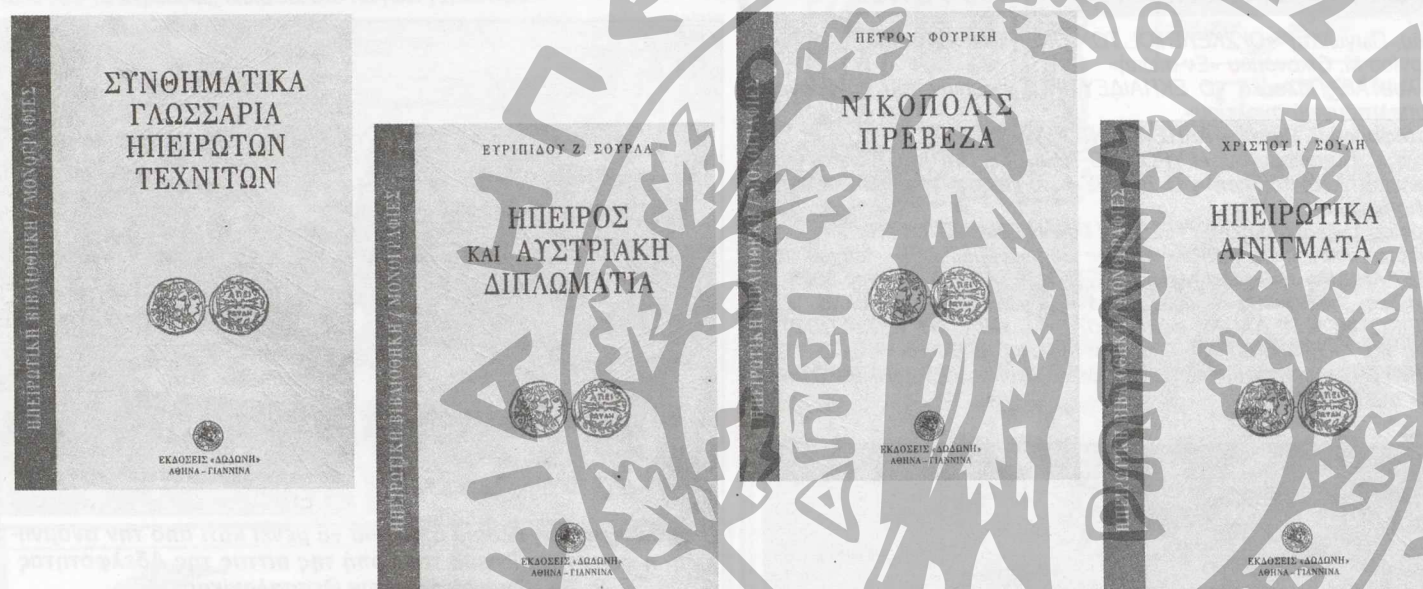
Ο ΦΑΝΗΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΕΙ ΤΗ ΝΕΜΕΡΤΣΙΚΑ

Ο Φάνης Μπεράτης από το Κεφαλόβρυσο κρατάει ακόμη το μικρό μπακά- λικο της γειτονιάς του στα Γιάννενα. Στα παιδικά του χρόνια έζησε στο χωριό και γνώρισε τη ποιμενική ζωή στα κοπάδια της Νεμέρτσικας και στα χειμαδιά της Θεσπρωτίας. Κάποτε τον πήρε το κύμα της μετανάστευσης και δούλεψε στα ανθρακωρυχεία του Βελγίου πάνω από δέκα χρόνια. Με τις οικονομίες του έστησε το νοικοκυριό του και την οικογένειά του στα Γιάννενα για 38 χρόνια και έγινε το μικρό συνοικιακό μπακάλικο. Ευπροσηγορός, φιλικός, πάντοτε χαμογελαστός, εξυπηρετεί τη γειτονιά και δεν βαρυνγκωμάει ακόμη και τις κλειστός ώρες να εξυπηρετήσει τις γειτονίσσες σε μια έκτακτη περίπτωση ή σε μια έλλειψη κάποιου είδους. Ο Φάνης είναι αγαπητός της γειτονιάς και στο μαγαζί του γίνεται πολλές φορές η συνάντηση φίλων για ένα τσιπουράκι αλλά και για μια παρτίδα τάβλι ανάμεσα στην εξυπηρέτηση των πελατών. Τον Φάνη θα ρωτήσουν οι περαστικοί για όποια εξυπηρέτηση και αυτός θα δώσει με ευχαρίστηση κάθε πληροφορία. Λίγοι όμως γνωρίζουν ένα μυστικό του Φάνη. Με όλες τις περιπέτειες του κουβαλού- σε μαζί του έναν παλιό του σύντροφο από την ποιμενική του ζωή. Εκεί στο ράφι του μπακάλικου έχει ακόμη την παλιά του φλογέρα. Και όταν βρίσκεται σε περισυλλογή, και τον βρίσκουν τα καθημερινά βάσανα της πόλης που γίνεται συνεχώς δύσκολη, θυμάται τη Νεμέρτσικα και πίνει τη φλογέρα να παίξει το σκάρο ή κάποιες από τις συνθέσεις που του έμειναν βίωμα. Εκεί στο μικρό μπακάλικο της γειτονιάς μας, πολλοί ξαφνιάζονται ακούγοντας τη φλογέρα του, κι εκείνος ξαναγυρίζει νοσταλγικά για λίγο στη Νεμέρτσικα. Στον καθαρό αέρα. Ακούει ακόμη τα κυπροκούδουνα από τα κοπάδια, που κάποτε ήταν πολλά και γέμιζαν τον αέρα με την συμφωνία του βουνού, μαζί με τις περδικές και τα πετεινά του ουρανού. Μια νότα από την βουνίσια ζωή κουβαλάει ακόμη ο Φάνης με τη φλογέρα του, κρατώντας εδώ στο κέντρο των Ιωαννίνων, κοντά στο Στάδιο, το μικρό συνοικιακό μπακάλικο, σε πείσμα των εξελίξεων, μια παραδοσιακή νησίδα για να θυμίζει ότι η γειτονιά δεν πέθανε και η μικρή κοινωνία κρατάει ακόμη κάτι από την παλιά συνοικιακή ταυτότητα, την επικοινωνία των ανθρώπων. Φάνη νάσαι καλά και να παίζεις πιο συχνά τη φλογέρα σου να μας φέρεις τον βουνίσιο αγέρα από τη Νεμέρτσικα. Τώρα που τόσος λόγος γίνεται για το περιβάλλον. Μας το θυμίζεις με την ταπεινή φλογέρα σου που κουβαλάς μαζί σου από τα παιδικά σου χρόνια.

Κων. Χρ. Κωστούλας

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΔΩΔΩΝΗ»

ΔΩΔΩΝΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ Ε.Π.Ε. ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΑΤΑΞΑ 28 • ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 81, ΤΗΛ.: 210 38.25.485 FAX: 210 38.41171

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

ΤΕΤΡΑΠΤΥΧΟ: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 5, (ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ) • ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 105 64, ΤΗΛ.: 210 33.11.719

ΔΩΔΩΝΗ: Μ. ΑΓΓΕΛΟΥ 27, ΙΩΑΝΝΙΝΑ Τ.Κ. 453 32, ΤΗΛ./FAX: 26510 37.585

ΔΩΔΩΝΗ-ΕΝΔΟΧΩΡΑ: ΚΟΡΑΗ 11, ΙΩΑΝΝΙΝΑ Τ.Κ. 454 44, ΤΗΛ.: 26510 37.775, FAX: 26510 64.361

E-mail: dodonibooks@otenet.gr

Το «Μεσοχώρι» Μερόπης

Τα γραφικά και συμπληρωματικά Κέντρα
Λειτουργεί κάθε βράδυ

Ο Θωμάς και η Αποστολία προσφέρουν τις καλύτερες υπηρεσίες τους με νοστιμιές και χαμόγελο στους φίλους επισκέπτες της Μερόπης

Και ο βασιλικός πλάτανος τη δροσιά του

Τηλέφωνο 26570- 32543

ΕΧΟΛΙΟ**ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ**

Βρισκόμαστε στη καρδιά της τουριστικής, άντε για μας, της παραθεριστικής περιόδου. Όλες οι ελπίδες για κάποια ανάπτυξη της περιοχής μας επικεντρώνονται πλέον μονοσήμαντα και επιγραμματικά στον λεγόμενο εναλλακτικό τουρισμό. Τελειώνουν οι δρόμοι, σαν βασικές υποδομές, και οι άλλες παρεχόμενες υπηρεσίες, μαζί και τα...καλντερίμια και οι...φωτισμοί και μένει η κεντρική ιδέα, αυτής της εναλλακτικής τουριστικής πρότασης. Οι φιλότιμες προσπάθειες των Τοπικών αρχόντων λειτουργούν κάπως αυτόνομα και χωρίς συντονισμό. Ίσως είναι καιρός να προγραμματιστεί ένα συντονισμός και μια συνεργασία για τον στόχο που πρέπει να κατατείνουν όλες αυτές οι προσπάθειες για να καρποφορούν και να οδηγούν σε κάποιο τελικό θετικό αποτέλεσμα. Το Παγκών είναι μικρό. Ομαλό και προσεγγίσιμο. Με μια βόλτα το φέρνει κανείς γύρω και το γνωρίζει σαν φυσικό περιβάλλον και σαν πολιτιστική κιβωτό. Ένας συντονισμός και μια συνεργασία μπορούν να περιγράψουν έναν βέλτιστο στόχο και μια καθοδήγηση των επισκεπτών αλλά και των Πωγωνήσιων. Μπορεί ακόμη να βγει και ένας μπουσουλάς προτε-ραιότητων για την Τοπική Αυτοδιοίκηση στα εκτελούμενα έργα. Η μικρή μας «Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων» με τις τέσσερις Αρχές, αλλά και με τη συνεργασία με τους άλλους φορείς, με μια περιοδική σειρά συναντήσεων, όπως γίνεται αλλού, θα δώσουν μια άλλη εικόνα της επαρχίας μας. Χρειάζεται κάποιος συντονισμός.

Κ.Χ.Κ.

ΓΙΑ ΤΟ 1940-41

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τον κ. Γιάννη Μποντίνη που μας διέθεσε για την έκδοση για το 1940-41 μια επιστολική κάρτα από το Μέτωπο του πολέμου.

ΚΑΣΤΑΜΙΑΝΗ ΟΙ ΠΑΛΙΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ

Στις 30 Ιουνίου, Σάββατο, οι Καστανιανίτες τιμήσαν τη γιορτή των Αγίων Αποστόλων. Η παράδοση θέλει τη γιορτή, το «Μικρό Πάσχα», και εκεί στην Καστανιά που διατηρούν το ιερό των Αγίων στη παλιά εκκλησία που την ανακαίνισαν, λειτουργήθηκαν, πυκνό εκκλησίασμα, και τιμήσαν αυτή την παλιά παράδοση. Η τοπική κοινωνία, όλοι αυτοί που ζουν στην Καστανιά ευλαβούνται έτσι των παραδόσεων και τις συνεχίζουν. Αξιοσημειώμενο σαν τοπικό γεγονός που αξίζει τον σεβασμό αλλά και τον θαυμασμό. Μετά την λειτουργία δόθηκε και μια μικρή δεξίωση και αντηλλάγησαν ενχές για τους αγίους και για την ευτυχία να βρίσκονται όλοι μαζί κοινωνώντας στο ποτήρι της παλιάς παράδοσης.

ΒΙΒΛΙΑ ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

1. Άνθου Παγωνίτη «ΟΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ», ανάπτυπο
 2. Γεωργίου Μ. Οικονόμου «Εν σωπή»
 3. Παύλου Αθ. Παλούκα «Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ενώπιον του σύγχρονου πολυπολιτισμικού σχολείου».
 4. Χριστόφορου Γ. Ράπτη «ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟ ΔΟΛΟ»
 5. Γιάννη Κ. Παπαϊωάννου «ΓΥΡΟ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ».
 6. Βασιλείου Αντ. Καίσαρη «Ο ΒΑΡΗΣ – το προσφυγόπουλο από την Βόρειο Ήπειρο».
 7. Γεωργίας Σ. Σκοπούλη «ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΓΙΝΑΝ ΕΝΑ ΜΕ ΤΗ ΓΗ»
 8. Περιοδικά: «ΑΠΕΙΡΟΣ ΧΩΡΑ» τεύχος 88, «ΖΩΣΙΜΑΔΕΣ» τεύχος 19, «Η ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ» τεύχος 14, «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» τεύχος 302.
- Εφημερίδες: «ΠΥΡΡΟΣ» φύλλο 34, «ΠΩΓΩΝΙ» φύλλο 25, «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ» φύλλο 107, «ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΕΡΑΣΟΒΟΥ» φύλλο 40, «ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ» φύλλο 146, «ΒΗΣΣΑΝΗ» φύλλο 116, «ΧΑΡΑΥΓΗ» φύλλο 8, «ΤΟ ΟΡΑΜΑ» φύλλο 125, «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» φύλλο 154

όλγα κωστούλα

ψυχολόγος

πτυχ. παν/μίων παντιέου & bordeaux II

συμβουλευτική μέσω διαδικτύου

www.olgakostoula.net

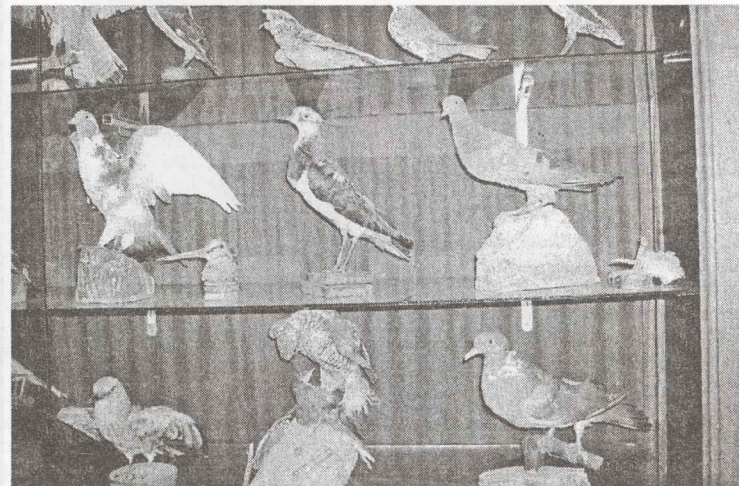
symbolous@olgakostoula.net

+30 6948 56 13 70

**Φύση και Ζωή
Περιβάλλον και Πολιτισμός**

Η αρθρογραφία για το περιβάλλον όλο και πυκνώνει, με όλες τις διαπιστώσεις για την αλλοίωση και την καταστροφή του. Η εφημερίδα μας συνεχώς προβάλλει το θέμα της ανάγκης προστασίας και διάσωσης του δικού μας Φυσικού Περιβάλλοντος παρακολουθώντας και τι γίνεται αλλού. Σε μία εφημερίδα της Αθήνας δημοσιεύτηκε μία, μάλιστα ολοσέλιδη, ανακοίνωση για τον εθνικό δρυμό Πάρνηθας, κοντά στην Αθήνα, όπου προστατεύονται χιλιάδες είδη της χλωρίδας και δεκάδες είδη της πανίδας. Η εφημερίδα είχε σαν κύρια εικόνα ένα ελάφι που έβασκε αμέριμνο και πρόσθετε, ότι χιλιάδες είναι οι επισκέπτες του Δρυμού, για ανάπαυση, και ζωή μέσα στη φύση.

Δεν το κρύβω ότι ζήλεψα την εικόνα και αναλογίστηκα ότι οι παλιότεροι οι συμπατριώτες μας, και τότε που η εκμετάλλευση της γης ήταν εκτεταμένη, τα όμορφα ζώα και πτηνά του τόπου μας ήταν στολίδι του τόπου και όλοι, σέβονταν αυτό το πλούσιο φυσικό περιβάλλον.

Το κείμενο αυτό είχε γραφεί πριν από την μεγάλη πυρκαγιά που κατέστρεψε τμήμα του Δρυμού της Πάρνηθας. Η καταστροφή αυτή ανέδειξε περισσότερο εκείνη την κατάσταση που χάθηκε και που αποτελεί και τώρα ένα νέο όραμα για την αποκατάσταση.

Για όσους δεν γνώριζαν αυτόν τον δικό μας πλούτο που χάθηκε, ή ακόμη και για αυτούς που αρνούνται αυτή την παράδοση του τόπου μας, μια επίσκεψη στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας στην Καστανιά, είναι αρκετή για να διαπιστώσουν με θλίψη πόσο φτώχυνε ο τόπος μας. Ο επισκέπτης της Καστανιάς θα αποζημιωθεί ακόμη και με μια διαδρομή μέσα από ένα δάσος με ποικίλα είδη της χλωρίδας του τόπου μας.

Καθυστερημένη θέβαια αλλά για να μένει κάτι από την ανάμνηση, η φωτογραφία από την κοπή της πίτας της Αδελφότητας Κάτω Μερωπαίων Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΒΙΒΛΙΩΝ

Με την ευκαιρία που σε άλλη σελίδα αναφέρεται ότι η Αδελφότητα Ψηλοκαστρινών μαζεύει βιβλία για οργάνωση βιβλιοθήκης, αφού τους συγχάρω, θέλω να τους πληροφορήσω ότι προσφέρω για τον σκοπό αυτό μια σειρά βιβλίων των εκδόσεών μου της «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ». Είναι στη διάθεσή τους.

**ΤΟ ΣΤΕΚΙ ΤΩΝ ΠΩΓΩΝΗΣΙΩΝ
Σταύρος Παππάς, Λέκκα 10-12 ΑΘΗΝΑ**

Συνηθίζεται για τους ανθρώπους που φεύγουν από τη ζωή, να εκφωνούνται ή να γράφονται λόγοι γύρω από την προσωπικότητα και το έργο τους και ακόμη, να τους απονέμονται εκ των υστέρων τιμητικές διακρίσεις. Αυτό γίνεται περισσότερο εθμικά, γιατί αυτοί που εγκαταλείπουν τα εγκόσμια, ευρισκόμενοι σε πλήρη ανυπαρξία, ούτε καταλαβαίνουν, ούτε αισθάνονται τίποτε. Ενώ, όσο ζούσαν, είτε δεν τους αναγνωρίζονταν όσο θα έπρεπε οι ανιδιοτελείς υπηρεσίες τους, είτε ακόμη τις υποτιμούσαν και τις υπονόμειναν.

Εμείς εδώ, θα ξεφύγουμε από τον κανόνα αυτόν και θα αναφερθούμε σ' έναν Πωγωνήσιο «Ευπατρίδη», τον Σταύρο Παππά, ο οποίος επί σειρά ετών Πρόεδρος της Ομοσπονδίας μας, μαζί με συνεργάτες του στο Διοικητικό Συμβούλιο, συνεχίζει να εργάζεται μεθοδικά, αθόρυβα, με υπομονή και επιμονή για την ανάπτυξη και αναβάθμιση του τόπου μας.

Το φιλόξενο φοροτεχνικό Γραφείο του, που διατηρεί χρόνια στην Αθήνα, Λέκκα 10-12, εκτός από τις επαγγελματικές δραστηριότητες, αποτελεί και «στέκι» συνάντησης και εξυπηρέτησης των συμπατριωτών μας, των Αδελφωτών, λοιπών Ηπειρωτικών Σωματείων και όχι μόνον.

Θα μπορούσε να πει κανείς, ότι η μόνη συζήτηση που γίνεται στο Γραφείο του Σταύρου, είναι, το πώς θα επιβιώσουν τα χωριά μας.

Ο προβληματισμός, η ανταλλαγή απόψεων και η αναζήτηση προτάσεων και εφικτών λύσεων για βελτίωση της περιοχής, είναι μερικά από τα θέματα της ημερησίας διάταξης.

Με σχετικά υπομνήματα και με τις κατ' ιδίαν επισκέψεις και παραστάσεις στους αρμόδιους φορείς της Πολιτείας, επισημαίνεται κάθε τόσο ο ορατός κίνδυνος της εγκατάλειψης και της ερήμωσης.

Οι σχέσεις του Προέδρου με τις Αδελφότητες είναι άριστες, οι γνωριμίες του με τους παράγοντες της πολιτικής αξιόλογες, και αυτό γιατί τόσο ο ίδιος όσο και τα μέλη του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας λειτουργούν και εργάζονται ανιδιοτελώς και ακομμάτιστα, με όραμα και στόχο το Πωγωνί.

Εδώ, άλλωστε, είναι και η ειδοποιός διαφορά που ενυπάρχει σ' αυτούς που εργάζονται και απασχολούνται με τα κοινά, αλλά έχουν προσωπικά οφέλη, άμεσα ή έμμεσα σ' αυτούς, που όχι μόνον δεν αποβλέπουν σε ατομικό συμφέρον, αλλά απεναντίας επιβαρύνονται με υψηλό κόστος.

Ο Σταύρος Παππάς, πορεύεται στη ζωή του με ήθος, με αξιοπρέπεια, είναι ευγενής, κομψός και διακριτικός στους τρόπους του και στις κινήσεις του. χαμηλών τόνων στις συναναστροφές του, με συνέπεια και υπευθυνότητα στις συναλλαγές του.

Η προσφορά στον τόπο του είναι ανεκτίμητη και διαρκής. Με τα φυσικά αυτά χαρίσματα, με την αξιοσύνη και την επιστημοσύνη που τον διακρίνει, ο Σταύρος, έχει καταξιωθεί, τόσο στο χώρο της δουλειάς του, όσο και στην κοινωνία ειδικότερα.

Είναι βέβαιο ότι αυτά που γράφουμε εδώ, δεν θα αρέσουν στον αγαπητό φίλο Σταύρο Παππά, γιατί πάνω απ' όλα, ο Σταύρος είναι από τη φύση του μετριοφρων και ταπεινόφρων.

Αγαπητέ Σταύρο, όλοι εμείς, οι φίλοι σου, οι συμπατριώτες σου και οι συνεργάτες σου, νιώθουμε υπερήφανοι για την παρουσία σου, την αγάπη σου, την προσφορά σου και το δημιουργικό σου έργο, όχι μόνον στον γενέθλιο τόπο σου το Κεράσσο, αλλά και στο Πωγωνί γενικότερα.

Σε ευχαριστούμε και σου ευχόμαστε να είσαι πάντα καλά, να έχεις υγεία και δύναμη. Ακόμη έχεις να δώσεις πολλά.

Οι Πωγωνήσιοι φίλοι σου

**ΠΕΝΘΗ ΚΑΤΩ ΜΕΡΟΠΗΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑ ΠΡΙΝΤΖΗΣ**

Ο Μανώλης Πρίντζης γεννήθηκε στην Κάτω Μερόπη. Από μικρός έφυγε στη Θεσσαλονίκη κοντά στον πατέρα του, τον αστυνομικό και καλοκάγαθο Μπαρμπα Λεωνίδα, όπου μετά τις Γυμνασιακές του σπουδές διέπρεψε ως έμπορος βιβλίων, φιλικών χαρτικών και ως πράκτορας του ΟΠΑΠ και Κρατικών Λαχείων.

Ο Μανώλης ήταν καλός χωριανός και εξάιρετος οικογενειάρχης. Πέθανε και κηδεύτηκε στη Θεσσαλονίκη.

Καλό σου ταξίδι Φίλε Μανώλη.

Θεσσαλονίκη Ιούνιος 2007
Γρηγόρης Γ. Ζώης, Φρόστανιτης**ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ**

Φίλοι επισκέπτες χωριανόι
Όλους σας χαιρετούμε
Και σας καλούμε στο χωριό
Πάλι να μαζευτούμε

Και όπως σμήνη οι μέλισσες
Μαζεύουνε τη γύρη
Σμήνη κι εμείς όλοι μαζί
Πάμε στο πανηγύρι

Τα όργανα θα παίξουνε
Πάλι οι Χαλκιμανναίοι
Να μας σπρώξουν στο χορό
Νάμαστε πάντα νέοι!

Κι όπως θα έλεγε ο «παλιός»
Που για όλα ακόμη νοιάζεται,
«εις περίπτωσιν βοσχής
ο χορός μας στεγάζεται»!

Ελπίζουμε η πρόσκλησή μας να σας κεντρίσει το ενδιαφέρον και να βρεθούμε πάλι φέτος στον υπέροχο χώρο του πανηγυριού μας, με τις βελανιδιές μας να σας χαρίζουν τον παχύ ίσκιό τους, τις πηγές μας να σας δροσίζουν, το καλωσόρισμα των χωριανών να σας κάνει να νοιώσετε οικεία, και το μεράκι των μαγειρών μας να σας γαργαλίσει τον ουρανίσκο. Στα γύρω από μας χωριά υπάρχουν φιλόξενοι και καθαροί ξενώνες που θα καλύψουν τις ανάγκες όλων μας.

Το πανηγύρι μας θα γίνει στις 26-27 Αυγούστου και ετοιμάζει εκπλήξεις! Μην το χάσετε. Θα χάσετε! Καλή ανάμνηση

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Ψηλοκάστρου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Αδελφότητα Χαραυγιτών

Σας προσκαλεί στις

20 και 21 Ιουλίου 2007, ημέρα Παρασκευή και Σάββατο

στο διήμερο παραδοσιακό μας πανηγύρι

Γλέντι και χορός με το συγκρότημα Αποστόλη Μπίλη

από την Καστανιά

Και δείπνο το Σάββατο 21 Ιουλίου και ώρα 21:30 στην πλατεία του χωριού με φαγητό μαγειρεμένο στα καζάνια

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

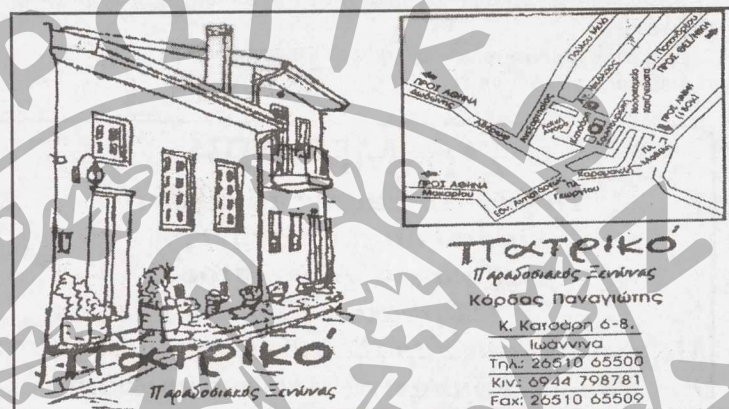
Από την Αδελφότητα στη ΧΑΡΑΥΓΗ

Την ΠΕΜΠΤΗ 16 Αυγούστου 2007 και ώρα 21:00

Στο Δεκαπενταγυροναστιακό τραπέζι

Με παραδοσιακό κοφτό

Και παραδοσιακή ορχήστρα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας στους φίλους και συμπατριώτες για την συμπαράσταση, συναντίληψη και ενθάρρυνση στην εκδοτική μας προσπάθεια.

Παραδοσιακός Ξενώνας

Παϊώνια

Τηλ.: 26570 22007
26570 22009
www.paionia.gr 693 2456438
fax: 26570 22009 Δελφινάκι Ιωαννίνων 697 3992996

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΑΗ ΓΙΑΝΝΗ ΤΟΥ ΒΟΜΠΙΛΟΥ

Αξιοθήκαμε και εφέτος να βρεθούμε στο Μοναστήρι του Αη Γιαννιού Σταυροδρομίου την Κυριακή 24 Ιουνίου. Ένα από τα παλιότερα πανηγύρια του Πωγωνίου, που άλλοτε συνοδεύονταν και από αγορά πλανόδιων εμπόρων. Οι λίγοι κάτοικοι, και οι φίλοι του χωριού και της παράδοσης γύρτασαν και εφέτος την ανάμνηση του Πανηγυριού. Χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ. Ανδρέας. Η αξιοθαύμαστη επιτροπή συνέχισε την παράδοση οργάνωσης του κοινού τραπέζιου και οι κυρίες της Αδελφότητας Καίτη και Σούλα, μαζί με άλλες εθελόντριες έδωσαν τόνο στη φιλική ατμόσφαιρα του πανηγυριού, με το χαμόγελο, τα κεράσματα, το λουκούμι και το τσίπουρο, και βέβαια πρώτες στο χορό και στο κέφι με την κομπανία του Γιάννη Μέλσιου, και το τραγούδι του Βαγγέλη Δάκα. Εκεί, στο Μοναστήρι του Αη Γιαννιού, κάτω από τις αιωνόβιες βελανιδιές διατηρείται μια πολύ παλιά παράδοση του Πωγωνίου και αξίζουν έπαινο και αναγνώριση όλοι όσοι πρωτοστατούν και συνεχίζουν να κρατάνε ζωντανό αυτό το πανηγύρι. Παραβρέθηκαν πολλοί Βομπιλώτες, κοντοχωριανοί, ο Δήμαρχος Δελβινάκιου με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, πολλοί ταξιδεμένοι και άλλοι που δεν έχουμε στοιχεία να περιγράψουμε. Για πρώτη φορά το πανηγύρι τίμησε με την παρουσία του ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης, που για φέτος θα παραδώσει το δρόμο ασφαλιστικό, ικανοποιώντας ένα αίτημα πολλών χρόνων. Και είναι ο δρόμος αυτός μαζί με εκείνον του Φαραγγιού, οι τελευταίοι δρόμοι που ασφαλιστούνται στο Πωγώνι κλείνοντας ένα κεφάλαιο της επαρχιακής οδοποιΐας του Πωγωνίου. Θα τιμήσω με δυό λόγια τον αγαπητό Βασίλη Πανταζή Βομπιλιώτη που και εφέτος, παρά τα 98 χρόνια που κουβαλάει στις πλάτες του ήταν παρών στο πανηγύρι και στο χωριό. Να είναι όλοι καλά με την ενή και τον χρόνο να καλантаμώσουμε εκεί κάτω από τις αιωνόβιες βελανιδιές του Αη Γιαννιού του αξεπέραστου φυσικού περιβάλλοντος του Πωγωνίου.

K.X.K.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ

Πλούσιο και κατατοπιστικό το πρόγραμμα με τα Πολιτιστικά Δρώμενα που κυκλοφόρησε ο Δήμος Δελβινάκιου για το καλοκαίρι του 2007. Πανηγύρια και εκδηλώσεις και αναφορές σε τουριστικά ενδιαφέροντα! Όμως δεν διαφεύγουν της παρατήρησης κάποια μη...πολιτιστικά δρώμενα που θα έπρεπε να αποφύγει η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Πρώτη και κυρίαρχη απουσία είναι η μη αναφορά της συμβολής των Αδελφοτήτων και Τοπικών Συλλόγων στην διοργάνωση των παραδοσιακών πανηγυριών οι οποίοι είναι οι κύριοι συντελεστές της συνέχειας των πανηγυριών.

Δεύτερον, στη μεγάλη πολιτιστική εκδήλωση του Διεθνούς Φεστιβάλ Κιθάρας και Μαντολίνου στη Βήσσανη, παραλείπεται η συνδιοργάνωσή, αν όχι η πρωταγωνίστρια, Αδελφότητα Βήσσανης που είναι γνωστό ότι ένα χρόνο μοιχεί για την πραγματοποίησή.

Τρίτον, στους ξενώνας του Δελβινάκιου, δεν αναφέρεται ο ξενώνας «ΠΑΙΩΝΙΑ» που αποτελεί στολίδι και καύχημα του Δελβινάκιου αλλά και τουριστική πρωτοπορία του Πωγωνίου.

Ένα πρόγραμμα περιφερειακό πρέπει να είναι αντικειμενικό και μεγάλου χαρακτήρα. Αυτά καλόπιστα και κριτικά.

Στη ΜΕΡΟΠΗ
Το γνωστό και ανεπανάληπτο
παραδοσιακό πανηγύρι
18 και 19 Αυγούστου
(Σάββατο - Κυριακή)

Με πωγωνήσια παραδοσιακά συγκροτήματα
Χόρευε Ρομπανινά λέει η παράδοση
Σας περιμένουμε

ΣΤΟ ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟ
Παραδοσιακός Ξενώνας
Στην Ιστοσελίδα του προβάλλεται το Πωγώνι
Γνωρίστε το

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΞΕΝΩΝΑΣ
ΚΑΦΕ-ΨΗΣΤΑΡΙΑ-ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Δημήτριος Σχίζας

Τηλ.: (0657) 41.591, 41440 - Κιν.: 0945851131, 0945285428

www.epirus.com/panorama

Καλοκαιριάτικα Πωγωνήσια

- * Κοντά στο γενικό καιρό και το Πωγώνι τον Ιούνιο!
- * Όταν βρέχει στη Δυτική Ελλάδα, πρώτο βρέχεται το Πωγώνι
- * Και είναι ένας παραδοσιακός κανόνας!
- * Εφέτος ο Ιούνιος μας γνώρισε πρώιμα τα καυτά καλοκαίρια.
- * Καύσωνας και στο Πωγώνι, όχι ανυπόφορος.
- * Και όχι για πρώτη φορά!
- * Κι ως συμβαίνει κάθε πενήντα χρόνια!
- * Και το καλοκαίρι δεν τελειώσει
- * Ας ελπίσουμε πως δεν θα λείψει το νερό

- * Αλλά καλού κακού ας κάνουμε και λίγη οικονομία!
- * Λογική χρήση που λέμε.
- * Να προσέχουμε για να έχουμε.
- * Και για να μη τρέχουμε για....εμφιαλωμένο!
- * Και για να θυμηθούμε, ό,τι χάσαμε....αναπτυξιακά!
- * Ναι, ναι, να θυμηθούμε, ότι χάσαμε δύο μονάδες εμφιάλωσης νερού!

- * Αυτά από τον Ιούνιο που έληξεκαυτερός
- * Για τον Ιούλιο που κυκλοφορεί δίμηνη η «ΦΩΝΗ» δεν κάνουμε πρόβλεψη!
- * Πάντοτε όμως ο Ιούλιος είναι το....μεσοκαλοκαίρι!
- * Και δεν....χαρίζεται!
- * Θα τα πούμε όμως τον Σεπτέμβριο.

- * Χάσαμε και αυτούς που μας έλεγαν ταμερομήνια!
- * Τα περυσινά, για να έχουμε και έναν μπουσουλιά!
- * Ας μη μας πιάσει καιπανικός!
- * Μαθημένα τα βουνά μας από καιρούς.
- * Κι αυτά είναι που θα μας δροσίσουν τα ωραία καλοκαιριάτικα βράδια.
- * Να περάσουμε καλά!

- * Και είναι ωραίο το καλοκαίρι στα χωριά μας.
- * Να μη το ξεχνάμε.
- * Και να δίνουμε την πνοή στα χωριά μας.
- * Όλοι παίρνουμε κάτι με μια βαθιά ανάσα.

- * Πολλά μεγάλα έργα στο Πωγώνι.
- * Τα Οδικά είναι τα κυριότερα.
- * Προς Δρυμάδες γίνεται κοσμογονία!
- * Χάνι Δέμα-Κεφαλόβρυσο ξεκινάει
- * Χάνι Δέμα - Μπουραζάνι επίσης
- * Σταυροσκιάδι - ριζά - Κεφαλόβρυσο γίνεται μελέτη.
- * Δρυμάδες-Σωπική, έτοιμα με πρωτοβουλία Αργυροκάστρου.
- * Σταυροδρόμι, Τεράχι, Φαράγγι ευρίσκονται στα τελευταία τους!
- * Για να είμαστε ειλικρινείς και σωστοί, όλα αυτά τα πιστώνουμε στο Νομάρχη μας.
- * Δεν κάνουμε πολιτική. Ούτε λιβανίζουμε αξιώματα.
- * Ο κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης βρέθηκε τυχερός με πολλά προγράμματα στα χέρια.
- * Αλλά προέχει η αποτελεσματική τους διαχείριση. Και αυτό μετράει.
- * Το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό.

- * Δεν παραγνωρίζεται ότι και οι Τοπικοί άρχοντες προσπαθούν.
- * Και κάνουν πολλά έργα.
- * Αν συντονίζονταν λιγάκι με τελικό στόχο την ανάπτυξη θα ήταν καλύτερα.
- * Μετράμε πολλές αποτυχούσες προσπάθειες. Τα έχουμε γράψει.
- * Από τις κυνηγετικές περιοχές μέχρι το Δασικό χωριό η λίστα είναι μεγάλη!
- * Και η Άμυνα για το περιβάλλον είναι πολύ ασθενής έως ανύπαρκτη.
- * Ένα νεανικό κίνημα προστασίας περιβάλλοντος στραγγαλίστηκε στην....κούνια του.
- * Να λέμε μερικές πικρές αλήθειες.
- * Και να βλέπουμε τι κάνουν αλλού

- * Το καλοκαίρι έχει τους κινδύνους των πυρκαγιών.
- * Ας προσέχουμε όλοι όσο μπορούμε.
- * Δεν είναι μακριά η συμφορά του Αυγούστου του 2000.
- * Να μη ξαναγράψουμε το «κλάψε Πωγώνι».
- * Και η συμφορά της Πάρνηθας μας ταρακούνησε.

- * Πέρυσι κάποιος φορέας οργάνωσε εκδρομή στους Αγίους Σαράντα!
- * Σαράντα μόλις χιλιόμετρα απ' την Κακαβιά!
- * Για μπάνια και φρέσκο ψάρι.
- * Έχουμε δηλαδή και τη θάλασσα κοντά μας. Δίπλα μας.
- * Και οι διαδικασίες είναι απλές στον Μεθωριακό σταθμό.
- * Καιρός να ανοίξουμε τους παλιούς δρόμους.
- * Τα «Ντερβένια» που έφεραν νέα αγαθά στα χωριά μας.
- * Είναι ένας παλιός δρόμος ανάπτυξης.
- * Ας τον δούμε έτσι.
- * Στο Αιγαίο άνοιξαν τέτοιοι πλοές προς Τουρκία!

- * Για το ΚΤΕΟ Κακαβιάς έχουμε ειδικό σημείωμα αλλού.
- * Μιλήσαμε με κάποιον του Κέντρου.
- * Ήταν ευγενικός και ενημερωτικός.
- * Το ΚΤΕΟ είναι πλέον μια υπηρεσία μεγάλη για τα χωριά μας.
- * Και για όσους από τους επισκέπτες μας χρειάζονται τις υπηρεσίες του.

- * Αλλά μπήκαμε στο μεσοκαλοκαίρι
- * Και οι σκέψεις μας συναντιούνται στα χωριά μας
- * Οι ρίζες είναι δυνατές.
- * Και οι χυμοί....δυναμωτικοί!
- * Ας τους γευτούμε χορταστικά.

Καλό καλοκαίρι

K.X.K.